

rindelige Forslag være $\frac{3}{10}$ af Burderingssummen. Vi tro ikke, at det vil være nogen heldig Ordning. Der vil efter den blive to Slags Debitorer i samme Serie. Noget ville tage de $\frac{3}{10}$ — det Laan, de kunne faa som namortisabelt og ikke mere — og gaa saa ind i Serien uden at skulle afdrage; men andre, som sidde daarligere i det, ville blive tvungne til at tage høje Laan og at afdrage. Man kan altsaa tænke sig, at i den samme Serie vil f. Eks. Halvdelen slet ikke komme til at afdrage, medens den anden Halvdel skal afdrage. Jeg tænker mig nu, at Rentefoden bliver lav. Der er jo en stærk Bevægelse oppe i vore Kreditforeninger for at faa Renten saa langt ned som muligt. Jeg har hørt, at den jydste Kreditforening har allerede begyndt at udstede Obligationer til 3 pCt., og at disse holde en Kurs af 90 à 91 pCt. Naar vi altsaa tænke os, at der udstedes 3 pCt.'s Obligationer, og at Kursen er meget lav, ville de to Slags Obligationer ikke blive ligestillede. Den ene Halvdel af Debitorerne, som afdrager, bidrager gennem Afdragene til, at Kursen stiger. Der er jo et vist Lotteri forbundet med Kreditforeningsobligationer, idet de, som efter de nuværende Forhold have købt til 90 pCt., have en Chance for ved Udtrækning at kunne indvinde paa een Gang 10 pCt., og det forbedrer selvfølgelig Kursen. Naar der altsaa i samme Serie er Debitorer, som afdrage, og andre, som ikke afdrage, saa blive de ikke ligestillede. Naar Forholdet derimod stilles saaledes, at den Del af Laanet, som skal være namortisabelt, skal rette sig efter Laanets Størrelse, saaledes at alle komme til at afdrage, vil det vistnok føre til, at alle ville søge første Gang at faa saa stort et Laan som muligt; saa bliver der en vis Rvotabel, som de skulle afdrage, og saa stilles alle Debitorerne lige over for Indflydelsen paa Kursen. Men det er klart, at naar man lægger Laanesummen til Grund, maa man gaa meget højere op med Tiendebelene, end her er foreslaaet. Naar der her staar $\frac{3}{10}$, maa det i alt Fald være det dobbelte, naar man skal gaa ud fra Laanesummen, der omtrent gennemsnitlig er Halvdelen af Burderingssummen. Skal man derfor rette sig efter Laanesummens Størrelse, maa de $\frac{3}{10}$ gøres til $\frac{4}{10}$, men da der i det oprindelige Forslag i Folkestinget stod $\frac{4}{10}$, have vi tilladt os at foreslaa, at det skulde sættes op til det dobbelte deraf, nemlig $\frac{8}{10}$. — Hvad i øvrigt dette Spørgsmaal angaar om, hvor højt eller hvor lavt man skal gaa med den namortisable Del af Laanet, forekommer det mig, at det bør staa i Forhold til Rentefodens Størrelse. Er en Obligation udstedt paa

4 pCt., bør der aabenbart afdrages noget mere; er den derimod udstedt til 3 pCt., behøver man ikke at afdrage saa meget, fordi den Landejendom, der har faaet et Laan til 3 pCt., i Virkeligheden er bedre stillet, er et bedre Pant end en Ejendom, der staar med et Laan til 4 pCt. Det er i Virkeligheden en Forstel, kapitaliseret af Fjerdeparten af Ejendommen. Har jeg et Laan paa 100,000 og kan nøjes med at svare 3 pCt., skal jeg kun svare 3,000, medens jeg, naar det er et 4 pCt.'s Laan, skal svare 4,000, og selvfølgelig er min Ejendom i Virkeligheden et bedre Pant, naar jeg har faaet et Laan til 3 pCt. Dersom det kun er 3 pCt., kunde man afdrage noget mindre, er det 4 pCt., noget mere; er det et $3\frac{1}{2}$ pCt.'s Laan, kunde man sætte Grænsen midt imellem. Dette at lægge Laanesummens Størrelse til Grund, tror jeg vil være ret forstandigt, saa meget mere som Burderingssummen tit kan være et temmelig uheldigt Grundlag. Jeg har hørt, at det virkelig er hændt i en Kreditforening, at der har været en Burdering, hvor Laanebestyrelsen ikke har villet laane mer end 25 pCt., hvorved man altsaa vilde komme længere ned end de $\frac{3}{10}$, som her ere anførte. Burderingssummen kan undertiden være mer eller mindre holdbar, hvorimod den Sum, som Laanebestyrelsen giver den vedkommende, er det naturlige at lægge til Grund, hvorefter det saa bestemmes, hvor meget der skal være namortisabelt, og hvor meget der skal afdrages.

Det andet Forslag, som vi have tilladt os at stille til § 1, gaar ud paa, at sidste Punktum af § 1 udgaar. Dette gaar ud paa, at Foreningen ikke uden Indenrigsministeriets Samtykke kan beholde et overtaget Pant ud over 3 Aar. Det kunde blive en temmelig uheldig Bestemmelse for Kreditforeningen, at der ligesom sættes en bestemt Termin, da Ejendommen skal sælges. Liebhaberne til en saadan Ejendom vente da naturligvis paa det Tidspunkt, da Kreditforeningen staar og skal sælge, og det er meget uheldigt for Sælgeren. Da der virkelig ingen videre Ulemper hidtil har været derved, foreslaa vi, at dette Punktum udgaar.

Hvad § 2 angaar, have vi foreslaaet, at hele Paragraffen udgaar. Jeg gaar ud fra, at § 2 og dens Indhold næppe vilde have faaet Plads i Lovforslaget; dersom der ikke havde været et Forslag om Statsgaranti knyttet dertil. Denne Paragraf var, om jeg saa maa sige, det Vederlag, der blev hdet for at faa Statsgarantien, men da denne nu er udgaet, ser jeg ikke nogen Grund til at lade § 2 og dens Indskrænkninger